

ΔΗΜΟΣ ΣΚΥΡΟΥ

ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΓΙΑΛΟΥΡΗ

GIALOURIS MANSION

Το σκυριανό σπίτι: ιστορία, αρχιτεκτονική και πολιτισμός

The Skyrian House: History, Architecture and Culture

Δίγλωσσος οδηγός επίσκεψης • Bilingual Visitor Guide

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αρχοντικό Γιαλούρη

Το σκυριανό σπίτι: ιστορία, αρχιτεκτονική και πολιτισμός

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Καλωσορίσατε στο Αρχοντικό Γιαλούρη

Ένα αυθεντικό σκυριανό σπίτι και ένας ζωντανός φορέας μνήμης

Ένα σπίτι που ανήκει στην ιστορία της Σκύρου

Βρίσκεστε σε ένα από τα αυθεντικότερα παραδοσιακά σπίτια της Σκύρου. Δεν πρόκειται απλώς για παλαιά κατοικία ή για έναν χώρο έκθεσης αντικειμένων. Οι πέτρινοι τοίχοι, τα ξύλινα δοκάρια, τα έπιπλα, τα κεραμικά, τα υφαντά και τα οικογενειακά κειμήλια είναι μάρτυρες μιας ζωής που εξελισσόταν εδώ επί γενιές.

Το Αρχοντικό Γιαλούρη δωρήθηκε από την οικογένεια Γιαλούρη στον Δήμο Σκύρου, ώστε να διατηρηθεί ως χώρος πολιτιστικής μνήμης και να παραδοθεί στις επόμενες γενιές. Με αυτή την πράξη, το σπίτι έπαψε να ανήκει μόνο στην οικογένεια που το κατοίκησε και έγινε μέρος της κοινής ιστορίας του νησιού.

Η Σκύρος και το σπίτι της

Η γεωγραφική θέση της Σκύρου στο Αιγαίο την έφερε επί αιώνες σε επαφή με ναυτικούς, εμπόρους, προσκυνητές και ταξιδιώτες. Οι κάτοικοί της υπήρξαν γεωργοί, κτηνοτρόφοι, ναυτικοί, τεχνίτες και έμποροι. Από αυτή τη συνάντηση της αυτάρκειας με τα μακρινά ταξίδια γεννήθηκε ένας πολιτισμός που συνδυάζει τη λιτότητα με την υψηλή αισθητική.

Το σκυριανό σπίτι αποτελεί μία από τις πληρέστερες εκφράσεις αυτού του πολιτισμού. Παρά το περιορισμένο μέγεθός του, στέγαζε την κατοικία, την εργασία, την αποθήκευση, τη φιλοξενία και την κοινωνική ζωή μιας οικογένειας. Κάθε γωνιά είχε λόγο ύπαρξης και κάθε αντικείμενο συγκεκριμένη θέση.

Το σπίτι, η αυλή και η καθημερινότητα

Οι χοντροί πέτρινοι τοίχοι και τα μικρά ανοίγματα συγκρατούσαν τη θερμότητα τον χειμώνα, ενώ ο φυσικός αερισμός κρατούσε το σπίτι δροσερό το καλοκαίρι. Ο χώρος που επισκέπτεστε ήταν ο κύριος χώρος υποδοχής και διαβίωσης. Η παραδοσιακή κουζίνα, η φ'γού, με το μεγάλο τζάκι, βρισκόταν σε χωριστό τμήμα· εκεί μαγείρευαν, έψηναν ψωμί και ζέσταιναν νερό. Το αποχωρητήριο βρισκόταν σε βοηθητικό χώρο της αυλής, σύμφωνα με τις αντιλήψεις υγιεινής της εποχής.

Η αυλή ήταν προέκταση του σπιτιού: χώρος εργασίας, ξεκούρασης και κοινωνικής ζωής. Κάτω από την κληματαριά η οικογένεια δεχόταν επισκέψεις και απολάμβανε τη δροσιά. Μέσα και έξω αποτελούσαν ένα ενιαίο σύνολο.

Η ομορφιά ως καθημερινή αξία

Για τους Σκυριανούς, η αισθητική δεν ήταν προνόμιο των εύπορων ούτε μέσο επίδειξης. Ένα σπίτι όφειλε να είναι καθαρό, τακτοποιημένο και όμορφο. Κεραμικά, γυάλινα, χάλκινα, κεντήματα και υφαντά δεν κρύβονταν σε ντουλάπες, αλλά εκτίθεντο με τάξη και συμμετρία. Ο επισκέπτης δεν εντυπωσιαζόταν από την υπερβολή, αλλά από την αρμονία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Η αρχιτεκτονική του σκυριανού σπιτιού

Η σοφία ενός πολιτισμού χτισμένη σε λίγα τετραγωνικά μέτρα

Ο σφάς και ο αποκρέββατες

Κυρίαρχο στοιχείο είναι ο σφάς, μια υπερυψωμένη ξύλινη κατασκευή και το χαρακτηριστικότερο γνώρισμα της σκυριανής κατοικίας. Επάνω του κοιμόταν η οικογένεια και φυλάσσονταν στρώματα, υφαντά και σκεπάσματα· κάτω από αυτόν δημιουργούνταν πολύτιμοι αποθηκευτικοί χώροι. Η υπερύψωση προστάτευε από την υγρασία και εξασφάλιζε καλύτερη αξιοποίηση του χώρου.

Δίπλα του βρίσκεται ο αποκρέββατες, ένας πιο ιδιαίτερος χώρος ύπνου, ο οποίος παρείχε σχετική ιδιωτικότητα χωρίς να αποκόπτει τα μέλη από τη συλλογική ζωή της οικογένειας.

Το μπουλμέ, οι καναπέδες και ο πάγκος

Το μπουλμέ είναι σύνθετη ξύλινη κατασκευή με ερμάρια, αποθηκευτικούς χώρους και βοηθητικές επιφάνειες. Οι χαμηλοί ξύλινοι καναπέδες γύρω από τον κύριο χώρο χρησίμευαν για κάθισμα, συζήτηση, φιλοξενία και, όταν χρειαζόταν, ανάπαυση. Ο πάγκος φιλοξενούσε αντικείμενα καθημερινής χρήσης ή ιδιαίτερης αξίας, όπως μεγάλα χάλκινα σινιά, θυμιατά και λυχνάρια.

Τα ράφια και ο σταμνουστάτης

Τα χαρακτηριστικά ράφια περιτρέχουν το εσωτερικό και αποτελούν ταυτόχρονα χώρο φύλαξης και βασικό στοιχείο της σύνθεσης. Πάνω τους εκτίθενται κεραμικά, πορσελάνινα, γυάλινα και μεταλλικά αντικείμενα, τοποθετημένα με κανόνες συμμετρίας.

Ο σταμνουστάτης είναι ειδικά διαμορφωμένη ξύλινη γωνιά για τα πήλινα σταμνιά και τους κρυολόγους, τα δοχεία που διατηρούσαν το νερό δροσερό. Το ξερό θυμάρι απορροφούσε την υγρασία, προστάτευε τα κεραμικά και αρωμάτιζε τον χώρο.

Η φ'γού, το παράσπιτο και η ξυλογλυπτική

Η φ'γού ήταν η παραδοσιακή κουζίνα με το μεγάλο τζάκι, ο χώρος όπου μαγείρευαν, έψηναν ψωμί και παρασκεύαζαν τα τρόφιμα. Στο παράσπιτο φυλάσσονταν εργαλεία, βαρέλια, προμήθειες και μεγάλα σκεύη.

Πόρτες, δοκάρια, ράφια, ντουλάπια, κασέλες, τραπέζια και καρέκλες φέρουν ξυλόγλυπτη διακόσμηση. Οι Σκυριανοί τεχνίτες δεν κατασκεύαζαν απλώς έπιπλα· μετέτρεπαν τον περιορισμένο χώρο σε ένα αρμονικό έργο λαϊκής τέχνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Οι θησαυροί του σκυριανού σπιτιού

*Κεραμικά, χάλκινα, γυαλικά, υφαντά και κεντήματα***Η σκυριανή κεραμική**

Οι τοπικοί αγγειοπλάστες κατασκεύαζαν σκεύη από τον χαρακτηριστικό κόκκινο πηλό του νησιού, συχνά διακοσμημένα με λευκά γεωμετρικά και φυτικά σχέδια. Σταμνιά, κρυολόγοι, κανάτες, τσουκάλια, προζμερά, φαβατοτσούκαλα, κιούπια, θυμιατά και μικρά δοχεία είχαν συγκεκριμένη πρακτική χρήση. Οι μικροσκοπικές απομιμήσεις τους ήταν παιχνίδια με τα οποία τα παιδιά γνώριζαν τις εργασίες της ενήλικης ζωής.

Αντικείμενα από μακρινούς τόπους

Πλάι στα τοπικά κεραμικά συναντώνται αντικείμενα από τη Μικρά Ασία, την Κωνσταντινούπολη, τη Βενετία, τη Σικελία, την Ισπανία, τη Γαλλία, την Ολλανδία, την Αίγυπτο και την Ανατολή, ορισμένα ήδη από τον 16ο αιώνα. Ξεχωρίζουν τα μπλε κεραμικά Delft, τα ιταλικής και ισπανικής προέλευσης «λαηνίσια» σε ώχρα, πράσινο και καφέ, καθώς και τα «φαρφουρένια» — γυάλινα και οπαλίνες, πολλά από τη Βενετία και το Μουράνο.

Τα αντικείμενα έφτασαν κυρίως μέσω εμπορίου και των ταξιδιών των Σκυριανών σε μεγάλα λιμάνια. Η τοπική παράδοση συνδέει ορισμένα παλαιότερα τεμάχια και με την πειρατική δράση στο κεντρικό Αιγαίο· πρόκειται για παράδοση και όχι για τεκμηριωμένη προέλευση κάθε εκθέματος.

Τα χάλκινα και τα μπρούτζινα

Μεγάλα σινιά, τάψες, λεκάνες, γουδιά, θυμιατά, λυχνάρια, κηροπήγια, λεγένια, λεγενόμπρικα και δοχεία μεταφοράς ποτών κάλυπταν τους τοίχους. Πολλά φέρουν γεωμετρικά, φυτικά ή θρησκευτικά μοτίβα. Τα σινιά λειτουργούσαν ως τραπέζια, δίσκοι φιλοξενίας ή διακοσμητικά και χρησιμοποιούνταν ιδιαίτερα στις γιορτές.

Υφαντά και κεντήματα

Οι γυναίκες ύφαιναν κιλίμια, κουρελούδες, σκεπάσματα και τραπεζομάντιλα στον οικιακό αργαλειό. Η κεντητική, με μεταξωτές, βαμβακερές ή λινές κλωστές, περνούσε από μητέρα σε κόρη και αποτελούσε μέρος της προίκας. Κάθε έργο μαρτυρούσε χρόνο, δεξιοτεχνία και προσωπική αισθητική.

Τα αντικείμενα αυτά δεν δημιουργήθηκαν για μια μουσειακή προθήκη. Οι άνθρωποι έτρωγαν, έπιναν, μαγείρευαν, φώτιζαν, πλένονταν και κοιμόνταν με αυτά. Εδώ η τέχνη δεν ήταν πολυτέλεια· ήταν τρόπος ζωής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Η καθημερινή ζωή στο σκυριανό σπίτι

*Ένα ταξίδι σε μια ημέρα της παλιάς Σκύρου***Από το χάραμα**

Το σπίτι ξυπνούσε πριν από την ανατολή. Η νοικοκυρά αναζωπύρωνε τα κάρβουνα στη φ'γού με ξερά κλαδιά, θυμάρι, αστοιβές ή ξύλα ελιάς. Ζέσταινε νερό, ετοίμαζε γάλα και πρωινό και, τις ημέρες του ζυμώματος, το σπίτι γέμιζε με τη μυρωδιά του προζυμίου και του ξύλου.

Το νερό μεταφερόταν από δημόσιες βρύσες ή στέρνες με πήλινα σταμνιά και φυλασσόταν στον σταμνουστάτη. Ήταν πολύτιμο και κανείς δεν το σπαταλούσε.

Εργασία και μάθηση

Με το πρώτο φως, οι άνδρες κατευθύνονταν στα χωράφια, στα αμπέλια, στα κοπάδια, στο λιμάνι ή στα εργαστήρια. Η γυναίκα διαχειριζόταν το νοικοκυριό, φρόντιζε παιδιά και ηλικιωμένους, ζύμωνε, παρασκεύαζε τυρί και τραχανά, συντηρούσε τρόφιμα, ύφαινε και κεντούσε.

Τα παιδιά βοηθούσαν από μικρά. Μάθαιναν παρατηρώντας τους μεγαλύτερους και έπαιζαν με ξύλινα παιχνίδια, πήλινα ομοιώματα, πάνινες κούκλες, πέτρες και κλαδιά. Το παιχνίδι ήταν ταυτόχρονα προετοιμασία για την ενήλικη ζωή.

Το τραπέζι, η φιλοξενία και οι γιορτές

Το μεσημέρι η οικογένεια συγκεντρωνόταν γύρω από χαμηλό τραπέζι. Η διατροφή βασιζόταν στα προϊόντα του τόπου: όσπρια, φάβα, τυριά, λαχανικά, ελαιόλαδο και ψωμί, ενώ το κρέας προοριζόταν κυρίως για τις γιορτές.

Η φιλοξενία ήταν ζήτημα τιμής. Ο ξένος καθόταν στον καλύτερο καναπέ και δεχόταν νερό, καφέ, γλυκό του κουταλιού, ρακή ή κρασί. Στις γιορτές στρώνονταν τα καλύτερα υφαντά, κατέβαιναν τα ωραιότερα κεραμικά, γυάλιζαν τα χάλκινα και το σπίτι γέμιζε συγγενείς, μουσική, τραγούδι, χορό και φαγητό.

Το βράδυ και η προίκα

Μετά τη δύση, λυχνάρια και κεριά φώτιζαν τον χώρο. Οι μεγαλύτεροι διηγούνταν ιστορίες για τη Σκύρο, τη θάλασσα, τους πολέμους και τα ταξίδια, μεταδίδοντας την οικογενειακή και συλλογική μνήμη.

Η προίκα απαιτούσε χρόνια εργασίας. Κιλίμια, μαξιλάρια, τραπεζομάντιλα και κεντήματα δεν δήλωναν μόνο την οικονομική θέση μιας οικογένειας, αλλά και την εργατικότητα, τη δεξιότητα και την αισθητική της νέας γυναίκας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Η οικογένεια Γιαλούρη και η δωρεά

Η παρακαταθήκη μιας οικογένειας προς τη Σκύρο

Ένα σπίτι που διασώθηκε

Για πολλές δεκαετίες το αρχοντικό υπήρξε κατοικία της οικογένειας Γιαλούρη. Εδώ γεννήθηκαν παιδιά, γιορτάστηκαν γάμοι και βαφτίσεις και συνυπήρξαν χαρές, λύπες, τραγούδια και προσευχές. Η οικογένεια επέλεξε να εμπιστευθεί το σπίτι στον Δήμο Σκύρου, ώστε να διατηρηθεί ως μνημείο της τοπικής ιστορίας και της παραδοσιακής αρχιτεκτονικής.

Έτσι δεν διασώθηκε μόνο ένα κτίριο. Διασώθηκε ένα σύνολο αντικειμένων, συνηθειών, τεχνικών και ιστοριών — ένας ολόκληρος τρόπος ζωής.

Η αξία της διατήρησης

Η δωρεά ενός ιστορικού σπιτιού είναι πράξη πολιτιστικής ευθύνης. Επιτρέπει σε μαθητές, ερευνητές, κατοίκους και επισκέπτες να γνωρίσουν από κοντά την οργάνωση μιας αυθεντικής σκυριανής κατοικίας και να κατανοήσουν καλύτερα τον πολιτισμό του νησιού.

Κάθε δοκάρι, πέτρα, κεραμικό και εργαλείο είναι ιστορική πηγή. Δεν διατηρούμε το παρελθόν μόνο από νοσταλγία, αλλά επειδή μας βοηθά να κατανοούμε το παρόν και να σχεδιάζουμε με μεγαλύτερη σοφία το μέλλον.

Ένα δημόσιο αγαθό

Το Αρχοντικό Γιαλούρη είναι σήμερα χώρος γνώσης, πολιτισμού, εκπαίδευσης και μνήμης. Υπενθυμίζει ότι η Σκύρος υπήρξε τόπος ξυλογλυπτικής, κεραμικής, κεντητικής, υφαντικής, μεταλλοτεχνίας και λαϊκής αρχιτεκτονικής. Οι τέχνες αυτές γεννήθηκαν για να υπηρετήσουν την καθημερινή ζωή.

Καθώς ολοκληρώνετε την περιήγηση, κρατήστε τις αξίες που διακρίνονται μέσα στο σπίτι: σεβασμός στην οικογένεια, αγάπη για την εργασία, δημιουργία, φιλοξενία, οικονομία χωρίς μιζέρια και αισθητική χωρίς επίδειξη. Ο πολιτισμός δεν κατοικεί μόνο στα μεγάλα μνημεία· κατοικεί και στα σπίτια, στα εργαλεία, στις τέχνες και στις παραδόσεις των ανθρώπων.

Ευχαριστούμε για την επίσκεψή σας

Ο Δήμος Σκύρου σας προσκαλεί να συνεχίσετε τη γνωριμία σας με τα μνημεία, τα μουσεία, τα μοναστήρια, τα εργαστήρια παραδοσιακών τεχνών και τις φυσικές ομορφιές του νησιού. Ευχόμαστε το Αρχοντικό Γιαλούρη να γίνει η αφετηρία μιας βαθύτερης γνωριμίας με έναν από τους αυθεντικότερους λαϊκούς πολιτισμούς του Αιγαίου.

ENGLISH

Gialouris Mansion

The Skyrian House: History, Architecture and Culture

CHAPTER 1

Welcome to the Gialouris Mansion

An authentic Skyrian home and a living vessel of memory

A house that belongs to the history of Skyros

You are standing in one of the most authentic traditional houses on Skyros. This is not merely an old residence or a room filled with historic objects. Its stone walls, timber beams, furniture, ceramics, textiles and family heirlooms bear silent witness to a way of life that unfolded here over many generations.

The Gialouris Mansion was donated by the Gialouris family to the Municipality of Skyros so that it could be preserved as a place of cultural memory and passed on to future generations. Through this gift, the house ceased to belong only to the family who lived in it and became part of the island's shared history.

Skyros and its distinctive home

Skyros's position in the Aegean brought the island into contact with sailors, merchants, pilgrims and travellers for centuries. Its people were farmers, livestock breeders, seafarers, craftspeople and traders. From this meeting of self-sufficiency and distant journeys emerged a culture that combines restraint with refined aesthetic judgement.

The traditional Skyrian house is one of the fullest expressions of that culture. Although compact, it accommodated family life, work, storage, hospitality and social gatherings. Every corner had a purpose and every object its place.

The house, the courtyard and daily life

Thick stone walls and small openings retained warmth in winter, while natural ventilation kept the house cool in summer. The room you are visiting was the main living and reception area. The traditional kitchen, known as the f'gou, occupied a separate section with a large hearth where food was cooked, bread baked and water heated. In keeping with the hygiene practices of the time, the toilet stood in an outbuilding in the courtyard.

The courtyard was an extension of the home: a place for work, rest and social life. Beneath the vine arbor, the family received visitors and enjoyed the coolness of summer afternoons. Indoors and outdoors formed a single living whole.

Beauty as an everyday value

For the people of Skyros, beauty was neither the privilege of the wealthy nor a means of display. A home was expected to be clean, orderly and pleasing. Ceramics, glassware, copperware, embroidery and woven textiles were arranged openly, with care and symmetry. What impressed a visitor was not excess, but harmony.

CHAPTER 2

The architecture of the Skyrian house

The wisdom of a culture built into a few square metres

The sfas and the apokrevates

The dominant feature is the sfas, a raised timber structure and the most distinctive element of the Skyrian house. The family slept on its upper platform, where mattresses, blankets and woven coverings were kept; valuable storage space was created underneath. Its elevation protected against damp and made exceptionally efficient use of the room.

Beside it is the apokrevates, a more secluded sleeping area that offered a degree of privacy without separating family members from the household's shared life.

The boulmes, benches and display bench

The boulmes is a complex wooden structure incorporating cupboards, storage compartments and useful surfaces. Low wooden benches around the main room served for seating, conversation, hospitality and, when needed, rest. A separate bench displayed objects used in daily life or regarded as particularly valuable, including large copper sini trays, incense burners and oil lamps.

The shelves and the water-jar stand

Characteristic shelves run around the interior, combining storage with visual composition. Ceramics, porcelain, glass and metalware are displayed on them according to principles of balance and symmetry.

The stamnoustatis is a specially made wooden corner for earthenware water jars and kryologoi, porous vessels that kept water naturally cool. Dried thyme absorbed moisture, cushioned the pottery and added a delicate fragrance to the room.

The f'gou, the utility room and woodcarving

The f'gou was the traditional kitchen with its large hearth, where the family cooked, baked bread and prepared food. Tools, barrels, provisions and larger utensils were kept in the paras pito, or utility room.

Doors, beams, shelves, cupboards, chests, tables and chairs carry carved decoration. Skyrian craftspeople did more than make furniture: they transformed a small interior into a harmonious work of folk art.

CHAPTER 3

The treasures of the Skyrian house

Ceramics, copperware, glass, weaving and embroidery

Skyrian pottery

Local potters made household vessels from the island's characteristic red clay, often decorating them with white geometric and plant motifs. Water jars, cooling vessels, pitchers, cooking pots, sourdough jars, pots for preparing Skyrian fava, storage jars, incense burners and small containers all had a defined practical purpose. Miniature versions were children's toys through which they became familiar with the tasks of adult life.

Objects from distant lands

Alongside local pottery are objects from Asia Minor, Constantinople, Venice, Sicily, Spain, France, the Netherlands, Egypt and the East, some dating as far back as the sixteenth century. Notable groups include blue-and-white Delftware, Italian and Spanish “lainisia” in ochre, green and brown, and the glass or opaline pieces known locally as “farfourenia”, many associated with Venice and Murano.

Most reached Skyros through trade and the journeys of Skyrian seafarers to major ports. Local tradition also links some older pieces with piracy in the central Aegean; this should be understood as oral tradition rather than a documented provenance for each exhibit.

Copper and brass objects

Large sini trays, basins, mortars, incense burners, oil lamps, candlesticks, washing bowls, ewers and drinking vessels once covered the walls. Many carry geometric, plant or religious motifs. Sini served as tables, hospitality trays or display pieces and were brought into special use during feast days.

Weaving and embroidery

Women wove rugs, rag rugs, covers and tablecloths on the household loom. Embroidery in silk, cotton or linen was passed from mother to daughter and formed part of a young woman’s dowry. Each piece embodied time, skill and personal aesthetic judgement.

These objects were not made for museum cases. People ate, drank, cooked, lit their homes, washed and slept with them. Here, art was not a luxury; it was a way of life.

CHAPTER 4

Daily life in the Skyrian house

A journey through a day on old Skyros

From first light

The household stirred before sunrise. The woman of the house revived the embers in the f’gou with dry twigs, thyme, thorny brush or olive wood. She heated water, prepared milk and breakfast and, on baking days, filled the house with the scent of sourdough and burning wood.

Water was carried from public fountains or cisterns in clay jars and kept on the stamnoustatis. It was precious, and none was wasted.

Work and learning

At first light, men left for fields, vineyards, flocks, the harbour or workshops. Women managed the household, cared for children and older relatives, baked, made cheese and trahanas, preserved food, wove and embroidered.

Children helped from an early age. They learned by watching their elders and played with wooden toys, miniature pottery, cloth dolls, stones and branches. Play was also preparation for adult responsibilities.

Meals, hospitality and feast days

At midday the family gathered around a low table. Meals relied on local produce: pulses, fava, cheese, vegetables, olive oil and bread, with meat eaten mainly on feast days.

Hospitality was a matter of honour. A guest was seated on the best bench and offered water, coffee, spoon sweets, raki or wine. On feast days the finest textiles were laid out, the best pottery taken down from the shelves, copperware polished, and the house filled with relatives, music, singing, dancing and food.

Evening and the dowry

After sunset, oil lamps and candles lit the room. Older family members told stories of Skyros, the sea, wars and journeys, passing family and collective memory to the children.

A dowry required years of work. Rugs, cushions, tablecloths and embroidery reflected not only a family's means, but also the diligence, skill and aesthetic sense of the young woman who made them.

CHAPTER 5

The Gialouris family and its gift

A family legacy entrusted to Skyros

A house preserved

For many decades, the mansion was home to the Gialouris family. Children were born here, weddings and baptisms were celebrated, and joy, sorrow, song and prayer shared the same rooms. The family chose to entrust the house to the Municipality of Skyros so it could be preserved as a monument to local history and traditional architecture.

What was saved was therefore more than a building. A whole constellation of objects, habits, skills and stories — an entire way of life — was preserved.

Why preservation matters

The donation of a historic home is an act of cultural responsibility. It allows pupils, researchers, residents and visitors to experience the organisation of an authentic Skyrian house and better understand the island's culture.

Every beam, stone, ceramic vessel and tool is a historical source. We preserve the past not from nostalgia alone, but because it helps us understand the present and shape the future with greater wisdom.

A shared public good

The Gialouris Mansion is now a place of knowledge, culture, education and memory. It reminds us that Skyros has long been a home of woodcarving, pottery, embroidery, weaving, metalwork and vernacular architecture — arts created to serve everyday life.

As your visit ends, consider the values held within this house: respect for family, love of work, creativity, hospitality, thrift without meanness and beauty without display. Culture does not live only in grand monuments; it also lives in people's homes, tools, crafts and inherited traditions.

Thank you for visiting

The Municipality of Skyros invites you to continue discovering the island's monuments, museums, monasteries, traditional craft workshops and natural beauty. We hope the Gialouris Mansion marks the beginning of a deeper encounter with one of the Aegean's richest and most authentic folk cultures.